

tolden. Det ærede Medlem mente, at man ikke kunde sammenligne de to Landes Forhold, bl. a. fordi Holland i sine Kolonier havde et særligt Marked, som var af overvejende Betydning for dets Industri. Men her tager det ærede Medlem fejl; det har for øvrigt allerede det ærede Medlem Hr. Rode gjort opmærksom paa, men jeg skal oplyse Tallene. Naar man ser paa det sidste normale Aar, 1913, optog Tyskland af den hollandske Eksport for en Sum af 1.472 Mill. Gylden, eller næsten 48 pCt.; Storbritannien aftog for 634 Mill., Belgien for 340 Mill. Gylden, medens de store indiske Kolonier kun aftog for 163 Mill. Gylden eller kun 5,3 pCt. af den hele Udførselsværdi. Dette viser tydeligt nok, at den hollandske Industri har maattet konkurrere paa Markeder, hvor den ikke havde Preference af nogen som helst Art, og det endogsaa paa Markeder, som var i Besiddelse af en overordentlig højt udviklet Hjemmeindustri, hvad utvivlsomt baade Tyskland, England og Belgien er.

Heller ikke med Hensyn til den Fordel, som Kolonierne skulde yde Holland i Retning af Raastoffer, tror jeg, man kan give det ærede Medlem ganske Ret. Det er naturligvis altid en Fordel for Holland at have Adgang til saa udmærkede Raastofomraader, som der her under gunstige Vilkaar er Tale om. Men naar dermed skal forklares Grunden til, at den hollandske Glas- og Porcelænsindustri, den hollandske Papirindustri, den hollandske Konfektionsindustri, den hollandske Metal- og Maskinindustri har kunnet vise sig saa overordentlig konkurrencedygtig paa fremmede Markeder, slaar det slet ikke til; thi i disse forskellige Industrier har de Raastoffer, der faas fra Kolonierne, kun en forsvindende Del.

Det glæder mig, at det ærede Medlem var tilfreds med mit Tilsagn om at ville deltage i en Undersøgelse af de praktiske Forhold, som foreligger, og tage hver Position for sig og undersøge den fordomsfrit. Det ærede Medlem kan være ganske tryk for, at jeg hellere end gerne vil deltage i noget saadant. Heller ikke for mig er Værditolden i mindste Maade et Dogme; jeg kan her ganske henholde mig til de Udtalelser, der er fremsat af mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, og ogsaa til Udtalelser, der er fremsat af Venstres Ordfører angaaende Lovforslaget om direkte Skatter, det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs). Jeg kan fuldt ud slutte mig til deres Betragtninger paa de forskellige Omraader, og lad mig ind-

skyde, at jeg forstaar ikke rigtig, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Rode vil begrunde; at han fandt en Modsætning mellem de Udtalelser, der var fremsat af det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, og de Udtalelser, der var fremsat af mig; det er der ikke. Vi kan ogsaa meget godt undersøge Spørgsmaalet om Værditolden og Vægttolden paa samme fordomsfri Maade, og jeg gentager dette Tilsagn ogsaa overfor det ærede Medlem Hr. Rode, som mente, at man havde anvendt Værditolden for lidt, at der paa forskellige Omraader, hvor jeg har foreslaaet Vægttold, burde anvendes Værditold, at man f. Eks. for Kaffe og Te og forskellige Varer af den Slags havde bibeholdt Vægttolden, uden at praktiske Grunde talte derfor. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Værdidifferencen med Hensyn til Varer som Kaffe og Te langtfra er saa voldsom, som Differencen er paa de større industrielle Positioner: Porcelæn og Fajance, de store Jernvarepositioner og Manufakturvarepositioner; men vi kan jo undersøge det alt sammen efter de faktisk foreliggende Forhold.

Thi er der noget, Toldlovsforslaget ikke er, er det dogmatisk; var det dogmatisk, maatte det se ganske anderledes ud. Det ærede Medlem Hr. Drachmann vilde finde noget af et Dogme deri, at jeg vil vedblive at følge de samme Retningslinier, som laa til Grund for Toldlovsreformen af 1908. Jeg skal ikke gentage, hvilke det var, det blev sagt tydeligt nok den Gang; disse Retningslinier blev imidlertid ikke alene fulgt ved Toldlovsrevisionen i 1908, men ogsaa ved Toldlovsrevisionen i 1863. Og hvorfor blev de samme Retningslinier fulgt Gang efter Gang? Af den ganske simple Grund, at disse Retningslinier er de eneste, som passer for dette Land og for dets Produktionsforhold, og fordi andre Retningslinier vilde være fuldkommen umulige at gennemføre i et Land som Danmark.

Jeg ved ikke, hvor ofte det skal siges, inden det bliver slaaet fast, men det er en ubestridelig Kendsgerning, at Højprotektionismen kan ikke trives i et Land med Danmarks økonomiske Struktur, hvor den overvejende Del af Erhvervene har Interesse i en saa fri Handelsomsætning som muligt. Hvor man har gennemført højprotektionistiske Toldlove, har det altid maattet ske ved Alliance navnlig mellem Landbruget og den større Industri, det var saaledes, de blev gennemført i Tyskland, og det var saaledes, de blev gennemført i Sverige. En saadan Alliance vil i Regelen være mulig, naar baade Landbruget og den